

hvor man jo reelt ikke helt ved, hvor store beløb man taler om, på trods af at der er truende nedskæringer på vej i kommuner og amter også på børnefamilieområder, og på trods af at vi kan se, at der er meget alvorlige problemer med socialt belastede familier.

Oven i købet er det sådan, at det er en ydelse til forældre, der vælger selv at passe deres børn, og som i forvejen går hjemme, og ydelsen kan, som det også allerede er blevet påpeget, gå til ganske velstillede forældre, som faktisk har råd til at gå hjemme.

Det er jo også et signal om, at man udvider målgruppen for offentlige ydelser netop i en tid, hvor man faktisk har brug for at prioritere, som KL's formand – i hvert fald formand indtil i går – har understreget. Der er tværtimod brug for at indsnævre målgruppen og begrænse befolkningens forventninger til, hvor mange ydelser man kan få af det offentlige.

Det andet store problem ved forslaget, som jo også allerede er blevet understreget under de korte bemærkninger fra flere ordføreres side, er, at det er med til at trække arbejdskraft væk fra arbejdsmarkedet i en tid, hvor der er brug for det modsatte.

Vi kender jo lidt til erfaringerne fra Norge, hvor man har forsøgt noget tilsvarende, og hvor det gav, så vidt jeg er orienteret, ganske alvorlige problemer på det norske arbejdsmarked med netop noget af det personale, der arbejder på omsorgsområderne, hvor man i forvejen mangler arbejdskraft også i Norge. Det var meget dem, der benyttede sig af en tilsvarende mulighed.

Det er altså noget af det, vi kan forudse i en tid, hvor vi faktisk mangler hjemmehjælpere, sygeplejersker og lignende omsorgsarbejdere. Dem vil der blive endnu større mangel på på grund af et forslag som det her.

Der er et tilsvarende problem med integrationen af de kvinder, der har en anden etnisk baggrund, hvor der er brug for, at de kommer ud på arbejdsmarkedet, og at deres børn kommer ud blandt andre børn. Der kan man også være bekymret for, at det her vil modarbejde integrationen.

Jeg synes også, at hørings svarene som helhed er meget negative, og hvis man så oven i købet også havde spurgt arbejdsmarkedets parter, arbejdsgiverne og lønmodtagerne, tror jeg, man ville have fået tilsvarende kritiske høringssvar, fordi det netop trækker arbejdskraft væk fra arbejdsmarkedet.

Med de kritiske bemærkninger kan jeg sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte lovforslaget.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti hilser lovforslaget velkomment. Med tilskudsordningen til pasning af egne børn bliver der skabt bedre forudsætninger for, at børn og forældre kan tilbringe mere tid sammen i barnets første leveår, og det ser vi som et skridt i den rigtige retning.

Vi ønsker en bedre familiepolitik, og vi mener, at vi netop nærmer os det ved at indføre denne ordning. Den udvidede valgfrihed betyder, at den enkelte kan vælge netop den pasningsordning, der passer bedst til den enkelte familie, og vi mener, det må være det, det handler om.

Vi har dog ét kritikpunkt, og det er varighedsbegrænsningen, der betyder, at ordningen kun kan benyttes i 1 år. Vi ville gerne have tilgodeset de familier, som helt bevidst har planlagt at passe egne børn f.eks. indtil skolealderen.

Dansk Folkeparti accepterer dog, at balancen mellem hensynet til familiernes muligheder for selv at passe egne børn og hensynet til at begrænse de negative effekter på arbejdsudbud, ligestilling og kommunernes økonomi taler for at begrænse ordningen.

Der har været kritiske røster fremme i medierne i forbindelse med lovforslaget. I Jyllandsposten fra den 24. februar udtaler en psykolog og forsker ved Danmarks Pædagogiske Universitet, at et barns udviklingsmuligheder begrænses, når det passes af en far eller mor. Formanden for BUPL udtaler, at børn, der passes af deres forældre, vil få vanskeligheder med at udvikle sociale kompetencer, og hun kalder forslaget for dybt bekymrende.

I skærende kontrast til disse påstande har vi så de andre eksperter, dem, der slår til lyd for, at forældre skal tage sig mere af deres egne børn, eksempelvis lektor Lone Nørgaard, som har skrevet utallige kronikker om børn og omsorg. Hendes holdning er, at forældre skal tage børneomsorgen på sig, at en pædagog ikke kan erstatte en omsorgsperson i hjemmet, og hvad angår den sociale adfærd, er det en indlæring, der finder sted i hjemmet via daglige gøremål.

Vi andre, der er her, kan så herefter diskutere, hvem der er de rigtige eksperter, men jeg tror snarere, det vil blive et holdningsspørgsmål end en konstatering.